Է՛ տունը մերը, խօսքը մերը:
 Ըմիր կերանք:
 Ընկերովի արտը ճնճղուկներն են կերիչ,
 Թանգից էժանը չի՛ լինիլ:
 Թարջու (ղերձակ) կարածը վատ է, երեսը պար-
 զացնում է ի թին (ջեռուցեալ երկաթ ողորկիչ
 զգեստուց):
 Թէ սաղ (կենդանի) մնացի՛:
 Թէ խիեմ՝ կմեռնի, չխիեմ՝ հացը ձեռքիցս է
 խլում:
 Թիս (աշա) օջինը (խաղ) ոտացս տակը,
 Թռչունը ձեռքից թռաւ:
 Թուղթը շուռ տո՛ր՝ ապասին կուլ տուր:
 Ժամանակ էն ժամանակն էր, որ խորոզը (ազաղաղ)
 փահչիվան (մերկամարտ, կորովի) էր:
 Ժամանակը քեզ չես կարող յարմարցնել, զուն
 ժամանակին յարմարվիր:
 Ժամանակըս կուր վերցնես՝ եզ ման կգան:
 Ժամ շինեցիր՝ որ մի կեմ չարժեց:
 Ժողովուած խելքը խելք չի լինիլ, խելքը զխի-
 ցը պէտք է:

(Մեռելու է յերոգոյս:)

ՍՈՒՐՀԱՆԳԱԿ ԲԻՒՋԱՆԳԵԱՆ

— Կը լսեմք որ Գնալը — կղզին մօտերս զիշե-
 րօթիկ ուսումնարան մը պիտի բացուի, ուր թո-
 շակաւոր աշակերտներէ զատ ամեն տարի տասն
 աղատ աշակերտ ալ ձրիապէս պիտի ընդունուի:

Օրոպիր Թ. 546. դեկ. 9:

— Օրագրի մի և նոյն թուոյ մէջէն ի Տրա-
 պիղոնէ հաղորդուած մի նամակի հետե-
 եալ պարբերութիւնքը կը քաղեմք:

«Այս օրեր Հակահասունեանք Ռօմանոս Փալ-
 լովիչ Աղա նատիրովեանց լուսաւորչական ազգա-
 սեր և բարերար անձէն բաւական գումար մը*»
 րնդունեցան ի պէտս Ազգային մանկուոյ իրենց
 Արեւելեան վարժարանին, ուր վերջիշեալ Ազգա-
 սեր Աղան իր հօն պրցելութեանը ժամանակը խոս-
 տացած էր կրսնի, Եեծաւ խնդրութեամբ ընդու-
 նեցան զայս հանգրձ Փօթիի Ազգասեր Հայոց
 բրած նպաստիքը, որոնց ամենուն առանձին առան-
 ձին ուղղեցին իրենց շնորհակալեաց նամակները:
 Աս այժմ՝ զո՛հ են և ուրախ Հակահասունեանք

(*) Այն աղբարտը անո՛ր մի քանի տարիներէ ի վեր
 Տրապիղոնի Հայոց Ռօմանոսեանին ընծայած գումար-
 քին կէսն է.

Թ. Խճ. Արքայոց:

իրենց ներկայ վիճակին վրայօք, իսկ Հասունեանք
 միշտ ահա զողի մէջ չի դիմապոյ վրենց վերջին-
 քը, և խիտ անհանգիստ վիճակի մէջ, պախա-
 րակուելով խեղճերը քաղաքիս մէջ բոլոր օտար
 պաղպաղակ, իրենց բռնած թիւր ճամբուն համար,
 ազգութիւնին, արիւնին, ցեղերին ուրանալով
 մէկ Հասունի մը, մէկ ակնածութեան մը, ան-
 ձանց շահու և փառաց պատուոյ համար, Կը վեր-
 ջացնեմ գրութիւնս ազատաց լոյս և ըմբռնումն
 խնդրելով և որպէս զի ճանչնան մոլորեալք իրենց
 անկանկի ճամբան:

ՀԱԿԱՀԱՍՈՒՆԵԱՆՔ.

Արքայպէս Հակահասունեան ազգայնոցս թա-
 խանձազին բազում խնդրանաց համաձայն՝ Գեր.
 Հասունեանին Կ. Պօլսոյ քաղաքական Պատրիար-
 քութենէ զովուած լինելը՝ Մէ՛շ. — օրագրոյ
 յՅն դեկտ. 591 թուոյն մէջ հրատարակուած Օս-
 մանեան Կառավարութեան պաշտօնական ծանու-
 ցումով ստուգուեցաւ. հետեւաբար Հասունեանի
 վերայ միայն Հողեղըր Պատրիարքութիւնը թող-
 ով, ըստ հրամանի Բ. Գրան՝ երկու կուսակ-
 ցութեանց միանալով պէտք է քաղաքական Պատ-
 րիարք ընտրեն:

Այժմ կը մնայ Ազգային — Եկեղեցական իրա-
 ւանց մեծ խնդիր, զոր և կը յուսամք՝ զի Հա-
 կահասունեան եղբարք պիտի յաջողին պահպա-
 նել՝ ոտնակոխելով օտարին ձիգերը՝ և մեր Ազ-
 գութեան նախատինք եղող հրամանները — այս
 է՛ լեռնանալ:

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՅՕՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆՅ ՍԵՆՕԳԻ:

‘Նոյ. 16: — Երբեմն Ընդամ՝ Սինօղի և
 Աւագ Լուսարար Լշմիածնի Գեր. Յով-
 հաննէս Ա. Եպիսկոպոսն Ասլանեանց կար-
 զեցաւ Փոխանորդ Հօտին Տաթևու և
 միանգամայն Վանահայր նոյն Վանաց՝ ի
 տեղի Յովհաննէս Վարդապետի Վարա-
 մեանց, որ առաքեցաւ ի Սիւրբանակցու-
 թիւն Երնջակայ Վանուց: